

helt Sikkerhed var, naar den overordnede Autoritet udgik fra de samme Vælgere som den underordnede, men Ministeren maa altsaa ogsaa mene, at der ikke er nogen tilstrækkelig Sikkerhed ved den kjøbenhavnske Kommunalbestyrelse, thi med Undtagelse af den kongevalgte Dverpræsident er den hele Magistrat valgt indirekte af de samme Vælgere, som vælge til Borgerrepræsentationen, og naar der ikke deri ligger tilstrækkelig Sikkerhed, maa det være Ministeren magtpaaliggende at skaffe større Sikkerhed igjennem det Forslag, der ligger for. Jo mere den ærede Minister finder, at der ikke er den Sikkerhed, som bør være tilstede, naar den overordnede Autoritet vælges af de Samme, som vælge den underordnede Autoritet, desto mere maa han følge os. Det Samme var forøvrigt Tilfældet med Hensyn til Rigsdagens Sammensætning, før Grundloven blev gennemset, thi da var Landstinget indirekte valgt af de samme Vælgere, som valgte til Folkethinget. Jeg veed nu vel, det er Manges Paastand, at dette ikke var betryggende nok, men jeg tror dog, de fleste ville finde, at der var den ønskeligste Forskjellighed mellem de to Thing, medens der kan være Mange, der mene — og det med Rette —, at den Forskjellighed, der nu er kommen tilstede, er altsor stor, hvorimod Forskjelligheden var hensigtsvarende, saalænge vi havde Grundloven af 1849 ubeskæaren. Jeg finder derfor, at al ønskelig Forskjellighed kan komme tilstede, uagtet den overordnede og den underordnede Autoritet ere udgaaede fra de samme Vælgere, naar der er forskellige Bestemmelser, navnlig saaledes, at den overordnede Autoritet vælges indirekte og den underordnede vælges direkte. Den ærede Indenrigsminister henviste til Loven af 1867, og dette giver mig Anledning til at udtale, at jeg ved den Stilling, jeg her indtager, kun opfylder et givet Løfte. Da vi forhandlede Loven af 1867, var jeg nemlig imod, at man derigjennem forandrede Valgbestemmelserne, fordi den daværende Indenrigsminister erklærede, at Andladelser deraf var en Betingelse for, at han overhovedet kunde tage imod Loven, og jeg sagde da til mine Meningsfæller, som bebrejdede mig denne min Holdning, at den kun

var foranlediget ved den nu af mig anførte Grund, idet jeg tilføjede, at naar de, selv om det var Dagen efter, at vi havde faaet den af mig omtalte Lov af 1867, vilde fremkomme med et Forslag om Udvidelse af Valgretten, skulde de finde mig ved deres Side, thi med Hensyn til selve Spørgsmaalet var jeg, enig med dem. Dette gjentog jeg da flere Gange, og det er altsaa kun en Opfyldelse af et gammelt Løfte, naar jeg her arbejder paa det Samme. Den ærede Minister vilde ikke anerkjende, at Nogen i Landkommunerne var udelukket, og jeg skylder at godtgjøre min Betingelse til at bruge dette Ord „udelukket“. — Jeg skal da sige, at de $\frac{4}{5}$ af Befolkningen paa Landet — og nu taler jeg i Indenrigsministerens og i denne Lovs Modstanderes Forstand; nu tager jeg deres Betragtningssmaade frem — ingensomhelst Indflydelse have ved den Valgret, der er given dem, idet den ene Femtedel af Vælgerne nemlig vælger den største Halvdel af Sogneraadet og altsaa derigjennem kan beherske alle Beslutninger, der tages af dette. De Medlemmer, som de $\frac{4}{5}$ sætte ind i Raadet, ere Nuller; ligeoverfor den største Halvdel, som vælges af den ene Femtedel. Naar vi komme til Amtsraadet, vælger jo den ene Femtedel Mænd, som vælge til Amtsraadet og ved Siden af dem træder — man kan ikke sige, at han vælges — den store, rige Gienomsbesidder til og skylder lige saa meget som en hel stor Kommune; paa Grund af sine Gienomme og sin Rigdom træder han til uden Valg og har affurat samme Indflydelse som en hel Kommune tilsammen. Det er altsaa alene den ene Femtedel, der faar en Smule Indflydelse ved Amtsraadsvalget, hvorimod de $\frac{4}{5}$ ere fuldstændig udelukkede fra enhver omhelst Indflydelse baade i Sogneraadet og ved Sammensætningen af Amtsraadet. Disse Kommunerepræsentanter møde kun i samme Antal som disse store Rigdomsrepræsentanter — jeg tror, jeg kan kalde dem saaledes —, og dertil kommer, at den kongevalgte Amtmand naturligt slutter sig til disse. Der er ingen af Parterne, som, naar de ikke kunne enes, kan sætte Noget igjennem. Saaledes er Forholdet, og jeg tror derfor fuldt og vist at turde sige, at de $\frac{4}{5}$ af de kommunale Statte-